

Obowiązuje tylko na terytorjum
b. zaboru rosyjskiego.

2,5343.

Rozporządzenie Głównego Urzędu Miar o warunkach legalizowania odważników dokładniejszych w b. zaborze rosyjskim.

Na podstawie art. 11 i 12 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. r. 1919 poz. 211) zarządza się co następuje:

§ 1. O ile odważniki dokładniejsze posiadają kształt odważników cylindrycznych niezeliwnych zwyczajnych (POM poz. 2,522), to podlegają one tym samym ograniczeniom co do wymiarów (POM poz. 2,522 § 22), co i te ostatnie.

§ 2. Odważniki dokładniejsze mogą posiadać dwie ostre krawędzie, a mianowicie dolną i górną krawędź tułowia cylindrycznego. Pozatem nie są dopuszczalne ostre krawędzie, t. zn. główka powinna gładko przechodzić w szyjkę, a ta ostatnia w tułów odważnika. Powierzchnia boczna i górna odważników dokładniejszych powinna być polerowana, dolna przynajmniej szlifowana. Dopuszcza się również powierzchnie, na których pozostał równomierny i prawidłowy, a zupełnie drobny ślad toczenia.

§ 3. Średnica odważników 1-o, 2-u i 5-o gramowych nie może być mniejsza od 9 mm, a wysokość szyjki u tychże odważników wynosić ma nie mniej niż 2 mm.

§ 4. Odważniki dokładniejsze wielkości 1 g i 2 g powinny być oznaczone w gramach, 5-o gramowe — w gramach lub dekagramach, od 1 dkg do 50 dkg — w dekagramach, a większe — w kilogramach wzgl. mirjagramach, w pełnem brzmieniu lub w skrócie przepisany (POM poz. 2,03 § 15).

§ 5. Oznaczenia odważników dokładniejszych powinny być wykonane starannie. Wielkość i charakter cyfr i liter powinny być odpowiednio do siebie dobrane. Znaki powinny być równoległe do siebie i nie wyskakiwać lub zapadać w szereg. Oddzielne wiersze oznaczenia powinny być równoległe do siebie.

§ 6. Wogóle odważniki dokładniejsze powinny być wykonane pod każdym względem starannie i z elegancją, wyróżniającą je odpowiednio do ich przeznaczenia od odważników użytkowych zwyczajnych.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1925 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 18 groszy.

№ 211.

§ 7. Uchybienia odważników dokładniejszych, zgłaszanych do legalizacji głównej, nie mogą przekraczać:

dla odważnika	granicy uchybień
5 <i>mg</i>	2,5 <i>g</i>
2 "	2 "
1 "	1,25 "
5 <i>kg</i>	0,625 "
2 "	0,3 "
1 "	0,2 "
50 <i>dkg</i>	125 <i>mg</i>
20 "	50 "
10 "	30 "
5 "	25 "
2 "	15 "
1 "	10 "
5 <i>g</i>	6 "
2 "	3 "
1 "	2 "
500, 200 i 100 <i>mg</i>	1 "
50, 20 i 10 "	0,5 "
5 "	0,25 "
2 "	0,2 "
1 "	0,1 "

§ 8. Przy legalizacji wtórnej granice te pozostają bez zmiany.

§ 9. Ważność cechy trwa lat trzy, licząc od dnia 1-go stycznia tego roku, w którym legalizacja została dokonana.

§ 10. Odważniki, już uprzednio wylegalizowane przez urzędy miar (rosyjskie lub polskie), właściwe w roku nałożenia cechy dla terytorjum b. zaboru rosyjskiego, są nadal dopuszczone do legalizacji.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się rozporządzenia Głównego Urzędu Miar o warunkach legalizowania odważników dokładniejszych z dnia 19 sierpnia 1921 r. (POM poz. 2,533), z dnia 24 listopada 1921 r. (POM poz. 2,534) i z dnia 4 lipca 1924 r. (POM poz. 2,5342).

Warszawa, dnia 26 lipca 1925 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GŁÓWNY URZĄD MIAR

№ 25. I. 1442. 1.